

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: EUIUR@um.dk

EUIUR j.nr. 23/02607

19. februar 2025

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i uge 8-10 i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-647/21 og C-648/21	<p>D. K. m.fl. <u>Emne:</u> Domstolenes uafhængighed.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU sammenholdt med chartrets artikel 47, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for nationale bestemmelser såsom artikel 47b, stk. 5 og 6, sammenholdt med artikel 30, stk. 1, og artikel 24, stk. 1, i ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (lov om de almindelige domstole af 27.7.2001) hvorefter et national domstolsorgan, såsom et dommerkollegium, har beføjelse til at fritage en dommer ved denne ret fra forpligtelsen til at undersøge visse af eller alle de sager, der er tildelt den pågældende, når: a) der i et dommerkollegium i medfør af lovgivningen indgår retspræsidenter, der er udnævnt til disse embeder af en udøvende myndighed, såsom justitsministeren, der samtidig er generalstatsadvokat; b) dommeren fritages fra forpligtelsen til at behandle de sager, der er tildelt den pågældende, uden dennes samtykke; c) national ret ikke indeholder kriterier, der skal følges af dommerkollegiet når det fritager en dommer fra forpligtelsen til at behandle de sager, der er tildelt den pågældende, eller en forpligtelse til at begrunde fritagelsen eller til at foretage domstolsprøvelse af en sådan fritagelse; d) nogle medlemmer af dommerkollegiet blev udnævnt til dommerembeder under omstændigheder, der svarer til dem, der henvises til i Domstolens dom af 15. juli 2021,</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	Dom	06.03.25

	<p>Kommissionen mod Polen (disciplinærordning, der finder anvendelse på dommere) (C-791/19, EU:C:2021:596)?</p> <p>2) Skal de i det første spørgsmål nævnte bestemmelser samt princippet om forrang fortolkes således, at de giver beføjelse til (eller forpligter) en national domstol – der behandler en straffesag inden for anvendelsesområdet af direktiv 2016/343, hvis dommer er blevet fritaget fra forpligtelsen til at behandle sager som beskrevet i det første spørgsmål – og eventuelle statslige myndigheder til at se bort fra en handling foretaget af dommerkollegiet og andre efterfølgende handlinger, såsom en afgørelse om fornyet tildeling af sager, herunder hovedsagen, uden om den fritagne dommer, således at den pågældende dommer vil kunne fortsætte med at sidde i dommerpanelet, der behandler denne sag?</p> <p>3) Skal de bestemmelser, der henvises til i det første spørgsmål, såvel som princippet om forrang, fortolkes således, at der i den nationale retsorden i straffesager omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2016/34, skal være adgang til retsmidler, der garanterer procesdeltagere, såsom den tiltalte i hovedsagen, mulighed for efterprøvelse og adgang til appel af afgørelser som det i [det første spørgsmål] nævnte, der skal kunne medføre en ændring af sammensætningen af dommerpanelet, der behandler sagen, og som følge heraf fritage den indtil da udpegede dommer, der skal behandle sagen, fra forpligtelsen til at behandle sagen på den måde, der er beskrevet i det første spørgsmål [?]</p>			
C-482/23	<p>Kommissionen mod Danmark (buscabotage)</p> <p><u>Emne:</u> Forkert anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006.</p> <p><u>Påstande:</u> (1) det fastslås, at Kongeriget Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 (EUT L 300 af 14.11.2009 s. 88), idet Kongeriget Danmark ikke tillader cabotagekørsel med bus, medmindre kørslen sker inden for en periode på syv på hinanden følgende dage i en kalendermåned, samt at (2) Kongeriget Danmark pålægges at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transportministeriet Færdselsstyrelsen</p>	GA	06.03.25

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-339/22	<p>BSH Hausgeräte</p> <p>Spørgsmål: 1. Skal artikel 24, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	O-sag	Dom	25.02.25

	<p>og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at udtrykket »sager om registrering eller gyldighed af patenter [...] uanset om spørgsmålet rejses ved, at der nedlægges påstand herom, eller i form af en indsigelse« betyder, at en national ret, som i henhold til forordningens artikel 4, stk. 1, har erklæret sig kompetent til at påkende en patentkrænkelsessag, ikke længere har kompetence til at foretage en behandling af krænkelses-spørgsmålet, såfremt der rejses indsigelse om, at det omhandlede patent er ugyldigt, eller skal bestemmel- sen fortolkes således, at den national ret kun savner kompetence til at påkende ugyldighedsindsigelsen?</p> <p>2. Berøres svaret på det første spørgsmål af, hvorvidt national ret indeholder bestemmelser svarende til dem, der er fastlagt i § 61, stk. 2, i patentlagen (den svenske patentlov, herefter »patentloven«), hvilket be- tyder, at sagsøgte, såfremt en ugyldighedsindsigelse, der rejses i en krænkelsessag, skal påkendes, skal ind- lede et særskilt søgsmål med påstand om ugyldighed?</p> <p>3. Skal artikel 24, nr. 4, i Bruxelles I-forordningen for- tolkes således, at denne bestemmelse finder anvend- else for en domstol i et tredjeland, dvs. i den forelig- gende sag således, at den ligeledes tillægger en dom- stol i Tyrkiet enekompetence for så vidt angår den del af det europæiske patent, der er blevet valideret dér?</p>				
Forenede sa- ger C-146/23 C-374/23	<p>C-146/23, Sąd Rejonowy w Białymstoku <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>Skal artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, der definerer de værdier, som Den Europæiske Union er baseret på, med henvisning til respekten for retssta- ten og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der pålægger medlemsstaterne at sikre en effektiv retsbeskyttelse, der er baseret på retten til ad- gang til en uafhængig og upartisk domstol, fortolkes således, at princippet om domstolenes uafhængighed er til hinder for bestemmelser i national lovgivning, som – for at begrænse budgetudgifterne – resulterer i, at en mekanisme til fastsættelse af dommeres løn på grundlag af objektive kriterier, der er uafhængige af vil- kårlig indblanding fra den udøvende og lovgivende magts side, undlades anvendt, hvilket resulterer i en va- rig nedsættelse af aflønningsniveauet for dommere og indebærer en tilsidesættelse af de forfatningsmæssige garantier, som skal sikre dommere en løn, der er i over- ensstemmelse med embedets værdighed og omfanget af deres hverv og retsplejen ved de uafhængige dom- stole, der sikres af dem som uafhængige dommere?</p> <p>C-374/23, Adoreike <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1) Skal værdierne demokrati, retsstaten, respekt for menneskerettighederne og retfærdighed, som fastsat i artikel 2 TEU, og bestemmelserne i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU fortolkes således, at de tillægger den lovgivende og den udøvende magt i medlemsstaterne en eksklusiv skønsmargen til ved national lovgivning</p>	Medarbejder- og Kompetencesty- relsen Udenrigsministe- riet	O-sag	Dom	25.02.25

	<p>at fastsætte dommeres vederlag på et niveau, der alene afhænger af den lovgivende og den udøvende magts vilje?</p> <p>2) Skal bestemmelserne i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og chartrets artikel 47, som bl.a. omhandler domstolens uafhængighed, fortolkes således, at disse bestemmelser tillader medlemsstaterne at indføre regler ved national lovgivning, som fastsætter dommeres vederlag på et lavere niveau end det vederlag eller honorar, som staten fastsætter for medlemmer af andre juridiske erhverv?</p>				
C-203/22	<p>Dun & Bradstreet Austria</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Hvilke materielle krav skal en fremlagt oplysning opfylde for at anses for tilstrækkelig »meningsfuld« som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse)? Skal den dataansvarlige – om nødvendigt med den indskrænkning, at eksisterende forretningshemmeligheder beskyttes – når der er tale om en profilering, i forbindelse med oplysning om »logikken heri« principielt også videregive de oplysninger, der er væsentlige for at kunne forstå resultatet af den automatiske individuelle afgørelse, herunder navnlig 1) de personoplysninger om den registrerede, der har været genstand for behandlingen, 2) de dele af algoritmen bag profileringen, der er nødvendige for at kunne forstå afgørelsen og 3) de oplysninger, der er relevante for at kunne forstå sammenhængen mellem de behandlede data og evalueringen af dem?</p> <p>Skal den, der har ret til indsigt som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, når der er tale om profilering, og selv i tilfælde af, at der fremsættes indsigelse om en forretningshemmelighed, under alle omstændigheder modtage følgende oplysninger om den konkrete behandling af vedkommendes personoplysninger, således at denne sættes i stand til at beskytte sine rettigheder i henhold til artikel 22, stk. 3, i den generelle forordning om databeskyttelse:</p> <p>a) alle de oplysninger, der gør det muligt at efterprøve, at den generelle forordning om databeskyttelse er overholdt, herved navnlig oplysninger om den måde, den registreredes personoplysninger er behandlet på, idet oplysningerne om nødvendigt må være pseudo-anonymiserede,</p> <p>b) de data, der er anvendt til profileringen, idet disse stilles til rådighed,</p> <p>c) de parametre og inputvariabler, der er benyttet til at foretage vurderingen,</p> <p>d) disse parametre og inputvariablers indflydelse på den beregnede vurdering,</p> <p>e) information om, hvorledes nævnte parametre og inputvariabler er tilvejebragt,</p>	<p>Justitsministeriet</p> <p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri</p> <p>Miljø- og Ligestillingsministeriet</p>	O-sag	Dom	27.02.25

	<p>f) forklaring om, hvorfor den, der har ret til indsigt som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, blev henført til et bestemt vurderingsresultat, og redegørelse for hvilket udsagn, der blev forbundet med dette resultat,</p> <p>g) liste over profilkategorierne og oplysning om hvilket vurderingsudsagn, der er forbundet med hver enkelt profilkategori?</p> <p>2) Er indsigtsretten som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse knyttet til retten til at fremkomme med sine synspunkter som omhandlet i artikel 22, stk. 3, i den generelle forordning om databeskyttelse og bestride en automatisk afgørelse som omhandlet i artikel 22 i den generelle forordning om databeskyttelse, for så vidt som omfanget af de oplysninger, der skal meddeles efter anmodning om indsigt i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, kun er tilstrækkelig »meningsfuldt«, hvis den, der anmoder om indsigt, og er registreret som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse sættes i stand til faktisk at gøre brug af retten til at fremkomme med sine synspunkter som omhandlet i artikel 22, stk. 3, i den generelle forordning om databeskyttelse og bestride en automatisk afgørelse som omhandlet i artikel 22 i den generelle forordning om databeskyttelse, på grundig og formålstjenlig vis?</p> <p>3a) Skal artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse fortolkes således, at der kun er tale om »meningsfulde oplysninger«, såfremt oplysningerne er så vidtgående, at den, der har indsigtsret i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, har mulighed for at fastslå, om de meddelte oplysninger er i overensstemmelse med fakta, altså om de faktisk også har ligget til grund for den automatiske individuelle afgørelse?</p> <p>3b) Såfremt dette spørgsmål skal besvares bekræftende: Hvilken fremgangsmåde skal anvendes, hvis det kun er muligt at efterprøve, om en oplysning fra en dataansvarlig er korrekt, ved at den, der har indsigtsret i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, modtager personoplysninger om tredjemænd, der ligeledes er beskyttet i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse (black-box)? Kan dette spændingsfelt mellem indsigtsretten i henhold til artikel 15, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse og tredje-mands databeskyttelsesret fjernes ved, at de personoplysninger om tredjemænd, der ligeledes var genstand for samme profilering, og som er nødvendige for at kunne foretage korrekthedskontrollen, udelukkende videregives til den relevante myndighed eller domstol, der derefter selvstændigt skal efterprøve, om de meddelte personoplysninger om de pågældende tredjemænd er i overensstemmelse med fakta?</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>3c) Såfremt dette spørgsmål skal besvares bekræftende: Hvilke rettigheder skal under alle omstændigheder indrømmes den, der har indsigtsret i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, såfremt der er pligt til at sikre beskyttelse af andres rettigheder som omhandlet i artikel 15, stk. 4, i den generelle forordning om databeskyttelse, når der indrettes en blackbox som nævnt i spørgsmål 3b)?</p> <p>Skal de oplysninger om andre, der i så fald skal meddeles den, der har indsigtsret som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, for at gøre det muligt at kontrollere, at den dataansvarliges afgørelse er korrekt, som omhandlet i artikel 15, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse, videregives i pseudoanonymiseret form?</p> <p>4a) Hvilken fremgangsmåde skal anvendes, såfremt de oplysninger, der skal videregives i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, ligeledes opfylder betingelserne for en forretningshemmelighed som omhandlet i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse, L 157/1?</p> <p>Kan spændingsfeltet mellem den indsigtsret, der garanteres i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, og retten til hemmeligholdelse af en forretningshemmelighed, der beskyttes i direktiv (EU) 2016/943, fjernes ved at de oplysninger, der skal kvalificeres som forretningshemmelighed i henhold til direktiv (EU) 2016/943, udelukkende videregives til den relevante myndighed eller domstol, der derefter selvstændigt skal efterprøve, om der foreligger en forretningshemmelighed som omhandlet i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2016/943, og om oplysningerne fra den dataansvarlige som omhandlet i artikel 15, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse er i overensstemmelse med fakta?</p> <p>4b) Såfremt dette spørgsmål skal besvares bekræftende: Hvilke rettigheder skal der under alle omstændigheder indrømmes den, der har indsigtsret i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, såfremt der er pligt til at sikre beskyttelse af andres rettigheder som omhandlet i artikel 15, stk. 4, i den generelle forordning om databeskyttelse, når der indrettes en blackbox som nævnt i spørgsmål 4a)?</p> <p>Skal den, der har indsigtsret som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, (også) i et sådant tilfælde, hvor der ikke skal videregives de samme oplysninger til henholdsvis myndigheden/ og den, der har indsigtsret som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, når der er tale om profilering, under alle omstændigheder modtage følgende oplysninger om den konkrete behandling af sine personoplysninger, således at vedkommende kan beskytte</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>sine rettigheder i henhold til artikel 22, stk. 3, i den generelle forordning om databeskyttelse fuldt ud:</p> <p>a) alle de oplysninger, der gør det muligt at efterprøve, at den generelle forordning om databeskyttelse er overholdt, herved navnlig oplysninger om den måde, den registreredes personoplysninger er behandlet på, idet oplysningerne om nødvendigt må være pseudo-anonymiserede,</p> <p>b) de data, der er anvendt til profileringen, idet disse stilles til rådighed,</p> <p>c) de parametre og inputvariabler, der er benyttet til at foretage vurderingen,</p> <p>d) disse parametre og inputvariablers indflydelse på den beregnede vurdering</p> <p>e) oplysninger om, hvorledes nævnte parametre og inputvariabler er tilvejebragt,</p> <p>f) forklaring om, hvorfor den, der har ret til indsigt som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, blev henført til et bestemt vurderingsresultat, og redegørelse for hvilket udsagn, der blev forbundet med dette resultat,</p> <p>g) liste over profilkategorierne og oplysning om hvilket vurderingsudsagn, der er forbundet med hver enkelt profilkategori?</p> <p>5) Begrænses omfanget af de oplysninger, der skal meddeles i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, på en eller anden måde af artikel 15, stk. 4, i den generelle forordning om databeskyttelse?</p> <p>Hvorledes begrænses indsigtsretten i bekræftende fald af artikel 15, stk. 4, i den generelle forordning om databeskyttelse, og hvordan skal omfanget af en sådan begrænsning fastslås konkret?</p> <p>6) Er bestemmelsen i § 4, stk. 6, i Datenschutzgesetz (den østrigske databeskyttelseslov), hvorefter »den indsigtsret, som den registrerede i henhold til artikel 15 i den generelle forordning om databeskyttelse med forbehold af andre lovbestemmelser har over for en dataansvarlig, som regel ikke (består), hvis videregivelse af de pågældende oplysninger ville udgøre en trussel mod en forretningshemmelighed hos den dataansvarlige eller andre« forenelig med betingelserne i artikel 15, stk. 1, sammenholdt med artikel 22, stk. 3, i den generelle forordning om databeskyttelse? Hvornår er betingelserne i givet fald opfyldt?</p>				
C-57/23	<p>Policejní prezidium</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Hvorledes skal der sondres mellem forskellige registreredes oplysninger, der kræves i henhold til artikel 4, stk. 1, litra c), eller artikel 6, sammenholdt med artikel 10 i direktiv 2016/680? Er det i overensstemmelse med kravet om begrænsning af behandlingen af personoplysninger, samt med forpligtelsen til at skelne mellem forskellige kategorier af registrerede, at national lovgivning tillader udtræk af genetiske data fra alle personer, der er mistænkt eller tiltalt for at have begået en forsætlig strafbar handling?</p> <p>2) Er det foreneligt med artikel 4, stk. 1, litra e), i direktiv 2016/680, at behovet for fortsat at opbevare en</p>	<p>Justitsministeriet</p> <p>Forsvarsministeriet</p> <p>Udenrigsministeriet</p>	O-sag	GA	27.02.25

	<p>DNA-profil med henvisning til det generelle formål om at forebygge eller afsløre kriminalitet vurderes af politimyndighederne på grundlag af deres interne regler, hvilket i praksis ofte betyder opbevaring af følsomme personoplysninger på ubestemt tid, uden at der angives nogen maksimal opbevaringsperiode for sådanne personoplysninger? Hvis dette ikke er i overensstemmelse med denne bestemmelse, hvilke kriterier skal da anvendes til at vurdere proportionaliteten med hensyn til varigheden af opbevaringen af personoplysninger, der er indsamlet og opbevaret til et sådant formål?</p> <p>3) Hvad er minimumsrækkevidden af de materielle eller proceduremæssige betingelser for indsamling, opbevaring og sletning af særligt følsomme personoplysninger i henhold til artikel 10 i direktiv 2016/680, som skal være hjemlet i »bestemmelser« i en medlemsstats nationale ret? Kan retspraksis også betragtes som »medlemsstats nationale ret« som omhandlet i artikel 8, stk. 1, sammenholdt med artikel 10 i direktiv 2016/680?</p>				
C-271/23	<p>Europa-Kommissionen mod Ungarn</p> <p><u>Påstande:</u> —Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets afgørelse (EU) 2021/3 (1), som er bindende for Ungarn i henhold til artikel 218, stk. 9, TEUF, sammenholdt med artikel 288, stk. 4, TEUF, og samtidigt grebet ind i Unionens ekssterne enekompetence som fastsat i artikel 3, stk. 2, TEUF samt tilsidesat princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, TEU, idet denne medlemsstat ikke på det genindkaldte 63. møde i Narkotikakommissionen under FN's Økonomiske og Sociale Råd tilsluttede sig Den Europæiske Unions holdning hvad angår ændringen vedrørende opførelsen i bilagene af cannabis og cannabisrelaterede stoffer. —Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	GA	27.02.25
C-353/23 P	<p>Nouryon Performance Formulations BV (appel)</p> <p><u>Emne:</u> REACH-forordningen og annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 16. oktober 2019 om kontrollen af en registrering af dimethylether, forelagt Kommissionen af Det Europæiske Kemikalieagentur.</p> <p><u>Påstande:</u> —Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold. —Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed. —Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne. —Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som måtte være retligt påkrævede.</p>	Miljø- og Ligestillingsministeriet Miljøstyrelsen	O-sag	Dom	27.02.25

C-517/23	<p>Apothekerkammer Nordrhein</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Er reklame for køb af receptpligtige lægemidler fra et apoteks samlede varesortiment omfattet af anvendelsesområdet for bestemmelserne om reklame for lægemidler i direktiv 2001/83 (afsnit VIII og VIIIA, artikel 86-100)?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>Er det i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit VIII og navnlig med artikel 87, stk. 3, i direktiv 2001/83, hvis en national bestemmelse [her § 7, stk. 1, første punktum, andet sætningsled, nr. 2, første del sætning, litra a), i [Gesetz über die Werbung auf dem Gebiete des Heilwesens] (HWG) (lov om reklame for lægemidler)] fortolkes således, at den forbyder reklame for det samlede sortiment af receptpligtige lægemidler i et postordreapotek, som er beliggende i en anden medlemsstat, med reklamegaver i form af værdikuponer på et pengebeløb eller en procentuel rabat på det efterfølgende køb af yderligere produkter?</p> <p>3. Endvidere, såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>Er det i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit VIII og navnlig med artikel 87, stk. 3, i direktiv 2001/83, hvis en national bestemmelse [her § 7, stk. 1, første punktum, andet sætningsled, nr. 2, første del sætning, litra a), i HWG (lov om reklame for lægemidler)] fortolkes således, at den tillader reklame for det samlede sortiment af receptpligtige lægemidler i et postordreapotek, som er beliggende i en anden medlemsstat, med reklamegaver i form af rabatter og betalinger med øjeblikkelig virkning?</p>	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	Dom	27.02.25
C-525/23	<p>Accra</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1) Er en medlemsstats praksis, der med henblik på at godtage, at en ansøger, der er tredjelandsstatsborger, som ønsker at udføre volontørarbejde, har midler til sit underhold – efter den pågældende har fremlagt bevis for, at vedkommendes slægtning, som ikke anses for at familiemedlem, på grundlag af sin lovligt erhvervede indkomst og gennem regelmæssige overførsler af det beløb, der kræves med henblik på ansøgerens underhold, kan stille og stiller tilstrækkelige midler til rådighed for ansøgerens underhold og til sidstnævntes hjemrejse – som en yderligere betingelse kræver, at den pågældende ansøger præcist angiver, om det modtagne beløb er indkomst eller formue, og endvidere fremlægger dokumentation for det retlige grundlag for denne indkomst eller formue, samt om den pågældende selv definitivt råder over denne indtægt eller formue uden begrænsninger, i overensstemmelse med den skønsmarginen, som medlemsstaterne er tillagt i henhold til artikel 7, stk. 1, litra e), i [direktiv (EU) 2016/801], i betragtning af de formål, der fremgår af 2. og 41.</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	27.02.25

	<p>betragtning til og artikel 1, litra a), og artikel 4, stk. 1, i dette direktiv?</p> <p>2) I betragtning af princippet om EU-rettens forrang, princippet om retfærdig behandling i henhold til artikel 79 TEUF, princippet om fri opholdsret, der er fastsat i artikel 45 i chartret [om grundlæggende rettigheder] og retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, der er fastsat i chartrets artikel 47, samt 54. og 61. betragtning til [direktiv 2016/801], navnlig retssikkerhedsprincippet, har den omstændighed, at den anførte nationale lovgivning om opholdstilladelser samlet set ikke indeholder de betingelser, der er nævnt i det første præjudicielle spørgsmål, således at disse betingelser ikke er blevet indført af lovgiver, men derimod af medlemsstatens øverste retsinstans i forbindelse med anvendelsen af lovgivningen, som skal anvendes som præcedens, da betydning for svaret på det første præjudicielle spørgsmål?</p> <p>3) For så vidt som det i forbindelse med anvendelsen af den nationale lovgivning med henblik på at godtage, at ansøgeren råder over midler til sit underhold også er nødvendigt at forelægge en erklæring og dokumentation med hensyn til førnævnte betingelser, skal artikel 7, stk. 1, litra e), [i direktiv 2016/801], i betragtning af kravet om retfærdig behandling, der følger af artikel 79 TEUF, retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, der er fastsat i chartrets artikel 47, kravet om retssikkerhedsprincippet, der er nævnt i anden betragtning [til direktiv 2016/801], og det, der fremgår af 41. og 42. betragtning til dette direktiv som proceduremæssige garantier, i den foreliggende sag da fortolkes således, at en medlemsstats praksis kun er i overensstemmelse med bestemmelserne i lovgivningen, hvis ansøgeren i henhold til denne praksis pålægges, idet denne oplyses om retsvirkningerne, at angive og fremlægge dokumentation for overholdelsen af de yderligere betingelser, der anses for nødvendige, på en sammenhængende og konsekvent måde, og hvorefter der alene gives afslag på en ansøgning om opholdstilladelse på grund af manglende opfyldelse af de krav, der er fastlagt i retspraksis, hvis den pågældendes rettigheder er blevet respekteret på denne måde, og de proceduremæssige garantier er blevet overholdt?</p>				
C-633/23	<p>Electrabel e.a <u>Sagen vedrører:</u> »1) Skal artikel 6, 7 og 8, sammenholdt med artikel 2, nr. 5) og 9), i Rådets forordning 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser i lyset af samtlige betragtninger hertil og sammenholdt med navnlig artikel 288 TEUF og artikel 6 TEU, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for anvendelsen af nationale foranstaltninger, såsom dem, der fremgår af elektricitetslovens artikel 22b, særligt stk. 5, andet afsnit, hvori det fastsættes, at loftet i henhold til forordningens artikel 6 skal resultere i en afgift på elektricitetsproducenternes ekstraordinære indtægter, når indtægternes ekstraordinære karakter i forhold til det fastsatte loft er fastslået på grundlag af markedsindtægter, der for visse anlæg bestemmes ud</p>	Energistyrelsen	O-sag	GA	27.02.25

	<p>fra en række uafkræftelige formodninger, hvorved der beregnes teoretiske indtægter (jf. elektricitetslovens artikel 22b, stk. 5, andet afsnit, nr. 1 og 2), hvilket forhindrer debitorerne for afgiften i at angive deres faktiske indtægter og gøre disse gældende?</p> <p>2) Skal artikel 6, 7 og 8, sammenholdt med artikel 2, nr. 5) og 9), i Rådets forordning 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser i lyset af samtlige betragtninger hertil og sammenholdt med navnlig artikel 288 TEUF og artikel 6 TEU samt med proportionalitetsprincippet, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for anvendelsen af nationale foranstaltninger, såsom dem, der fremgår af elektricitetslovens artikel 22b, særligt stk. 5, andet afsnit, hvori det fastsættes, at loftet i henhold til forordningens artikel 6 skal resultere i en afgift på elektricitetsproducenternes ekstraordinære indtægter, når indtægternes ekstraordinære karakter i forhold til det fastsatte loft er fastslået på grundlag af markedsindtægter, der for visse anlæg (jf. artikel 22b, stk. 5, andet afsnit, nr. 3, 4, 5 og 6) bestemmes ud fra en række formodninger, der fremstilles, som om de kan afkræftes, men som alene kan afkræftes dels ved hjælp af en begrundelse for producenternes faktiske indtægter for samtlige anlæg, herunder anlæg, der ikke er underlagt anvendelsesområdet for forordningen, dels i det mindste under forudsætning af, at der anvendes visse formodninger, hvilket følgelig forhindrer debitorerne for afgiften i at angive deres faktiske indtægter og gøre disse gældende?</p> <p>3) Skal artikel 6, 7, 8 og 22 i Rådets forordning 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser, sammenholdt med princippet om EU-rettens forrang og princippet om EU-rettens effektivitet samt princippet om loyalt samarbejde (artikel 4, stk. 3, TEU), og sammenholdt med navnlig artikel 288 TEUF samt i lyset af betragtningerne til forordningen, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for anvendelsen af nationale foranstaltninger, der er truffet efter ikrafttrædelsen af den nævnte forordning, såsom elektricitetslovens artikel 22b, stk. 1, som blev indført ved lov af 16. december 2022, og hvori der fastsættes en gennemførelse af ordningen med et loft over elektricitetsproducenternes markedsindtægter med virkning fra en dato, der ligger før den 1. december 2022, såsom den 1. august 2022?»</p>				
C-638/23	<p>Amt der Tiroler Landesregierung <u>Sagen vedrører:</u> Skal artikel 4, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (herefter »den generelle forordning om databeskyttelse«) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for anvendelsen af en bestemmelse i national ret (såsom i den foreliggende sag § 2, stk. 1, i Tiroler Datenverar-beitungsgesetz (lov om databehandling for delstaten Tyrol)), hvori der</p>	<p>Udlændinge- og Integrationsministeriet</p> <p>Energistyrelsen</p>	O-sag	Dom	27.02.25

	<p>ganske vist som omhandlet i artikel 4, nr. 7), anden sætningsdel, i den gene-relle forordning om databeskyttelse fastsættes en bestemt dataansvarlig, men</p> <ul style="list-style-type: none"> – denne dataansvarlige blot er en tjenestegren (såsom i den foreliggende sag regeringen for delstaten Tyrol), der ganske vist er oprettet ved lov, men ikke er en fysisk eller juridisk person og i den foreliggende sag heller ikke er en myndighed, men derimod blot optræder som hjælpeorgan for denne myndighed og ikke har egen (delvis) retsevne, – udpegelsen af denne dataansvarlige sker uden henvisning til en konkret behandling af personoplysninger, og der derfor i medlemsstatens lovgivning heller ikke foreskrives nogen formål og hjælpemidler i forbindelse med en konkret behandling af personoplysninger, – denne dataansvarlige i det konkrete tilfælde hverken alene eller sammen med andre har afgjort, til hvilke formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger? 				
C-134/24	<p>Tomann <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (herefter »direktiv 98/59«) fortolkes således, at en opsigelse som led i en meddelelsespligtig kollektiv afskedigelse, først kan bringe en berørt arbejdstagers arbejdskontrakt til ophør, når afskedigelsesblokeringen er ophørt? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: 2. Forudsætter ophøret af afskedigelsesblokeringen ikke kun en meddelelse om kollektiv afskedigelse, eller skal meddelelsen opfylde kravene i artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, i direktiv 98/59? 3. Kan en arbejdsgiver, som har annonceret meddelelsespligtige opsigelser uden (behørig) meddelelse om kollektiv afskedigelse, indgive meddelelsen efterfølgende med den konsekvens, at de pågældende arbejdstageres arbejdskontrakter efter ophøret af afskedigelsesblokeringen kan bringes til ophør med de allerede tidligere meddelte opsigelser? Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende: 4. Er det foreneligt med artikel 6 i direktiv 98/59, når den nationale lovgivning overlader det til den kompetente myndighed, uden anfægtelsesmulighed for arbejdstageren og med bindende virkning for domstolene i arbejdsretlige sager, at afgøre, hvornår afskedigelsesblokeringen ophører i den konkrete sag, eller skal arbejdstageren have en ufravigelig ret til at anlægge en retssag til prøvelse af rigtigheden af myndighedernes afgørelse?</p>	<p>Medarbejder- og Kompetencestyrelsen</p> <p>Beskæftigelsesministeriet</p>	O-sag	GA	27.02.25
C-220/24	<p>Aeroportul Internațional „Avram Iancu” Cluj <u>Sagen vedrører:</u> I henhold til artikel 267, [stk. 2], sammenholdt med artikel 267, [stk. 1], i traktaten om Den Europæiske</p>	<p>Transportministeriet</p>	O-sag	Dom	27.02.25

	<p>Unions funktionsmåde forelægges Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål: Skal det antages, at bestemmelserne i direktiv 96/67/EF om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne, navnlig artikel 1, 6 og 7, udelukker anvendelsen af artikel 102 TEUF – og enhver anden regel med samme indhold – på situationer angående nægtelse af adgangen til den lufthavnsinfrastruktur, som er nødvendig for udførelsen af ground handling-aktiviteter i [EU's] lufthavne, som ikke er nået op på tærsklen på 2 mio. passagerbevægelser?</p>				
C-48/23	<p>Alajärven Sähkö e.a <u>Spørgsmål:</u> 1. Hvilke grunde skal inddrages og tages i betragtning ved bedømmelsen af, i hvilke tilfælde der er tale om en indgriben i den nationale regulerende myndigheds centrale reguleringsopgaver og -beføjelser på en måde, som ikke sikrer den nationale regulerende myndigheds uafhængighed i henhold til artikel 57, stk. 4 og 5, i direktiv 2019/944, og i hvilke tilfælde der er tale om overordnede retningslinjer, der ikke vedrører reguleringsopgaverne og -beføjelserne som omhandlet i artikel 59 i direktiv 2019/944? 2. Skal en ændring af national lovgivning af den art, der beskrives ovenfor (punkt 13, 14, 16 og 17, samt navnlig punkt 36-41 i denne anmodning om præjudiciel afgørelse), som havde til formål, på den måde det beskrives i forarbejderne til lovændringen, at påvirke priserne for distribution af elektricitet, idet der blev foretaget ændringer i den nationale lov om elektricitetsmarkedet, som vedrører de lovgivningsmæssige rammer for systemoperatørerne, ved hvilke der i sig selv ganske vist hverken blev grebet direkte ind i tariffene for transmission eller distribution eller i metoderne til beregning heraf, men som havde den konsekvens, at den nationale regulerende myndighed måtte ændre sine kontrolmetoder midt i kontrolperioden, anses som forenelig med artikel 57, stk. 4 og 5, i direktiv 2019/944 for så vidt angår kravet om den regulerende myndigheds uafhængighed?</p>	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet	O-sag	Dom	06.03.25
C-471/23 og C-477/23	<p>Obshtina Veliko Tarnovo m.fl. <u>Spørgsmål:</u> 1. Er forvalteren af statsstøtte i form af midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde (herefter »ESIF-midler«), som ikke er modtager af støtten, omfattet af begrebet »støttemodtager« som omhandlet i artikel [2],nr. 10) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri</p> <p>Erhvervsstyrelsen</p>	O-sag	Dom	06.03.25

	<p>Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006?</p> <p>2. Kan forvalteren af statsstøtte i form af ESIF-midler, som ikke er den person, der anvender støtten på grundlag af en offentlig kontrakt, være den rigtige adressat for en afgørelse, hvorved der fastsættes en finansiel korrektion på grund af en overtrædelse af national ret eller EU-retten, som blev begået i forbindelse med tildelingen af den offentlige kontrakt?</p> <p>3. Er det i tilfælde af statsstøtte i form af ESIF-midler et krav, at to kumulative betingelser er opfyldt vedrørende den person, som er adressat for den administrative foranstaltning »finansiel korrektion« på grund af en uregelmæssighed som omhandlet i artikel 2, nr. 36), i forordning nr. 1303/2013, nemlig at den pågældende er modtager af støtten på grundlag af de midler, der er berørt af uregelmæssigheden, og at den pågældende er den person, som har anvendt de pågældende midler?</p> <p>4. Kan ansvaret for lovovertrædelser i forbindelse med anvendelsen af statsstøtte i form af ESIF-midler reguleres eller omfordeles ved en kontrakt mellem modtageren og forvalteren af støtten, eller hæfter modtageren af støtten, som anvender den ulovligt?</p> <p>5. Hæfter modtageren af støtten og forvalteren af støtten solidarisk, og skal en sådan hæftelse foreskrives i kontrakten om tildeling af støtten?</p> <p>6. Er artikel 41 og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national administrativ praksis og retspraksis i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvorefter en »operatør af en tjeneste af almen økonomisk interesse« som »Organizatsia na dvizhenieto, parkingi i garazhi« EOOD, om hvilken det hævdes, at der i den procedure, som den gennemførte, blev begået en overtrædelse af Zakon za obshtestvenite porachki (lov om tildeling af offentlige kontrakter) i forbindelse med tildelingen af en offentlig kontrakt i sagen vedrørende anvendelse af ESIF-midler (som udgør statsstøtte), hverken indrømmes ret til at deltage i proceduren om fastsættelse af en finansiel korrektion vedrørende en af operatøren indgået kontrakt eller ret til at deltage i retsagen vedrørende anfægtelse af denne forvaltningsakt, med den begrundelse, at denne operatør som kommunens partner på grundlag af partnerskabsaftalen hæfter civilretligt for regreskravet?, samt</p> <p>1. Er fortolkningen af artikel 2, nr. 10), 36) og 37), i forordning nr. 1303/2013 til hinder for en national lovgivning eller praksis for fortolkning og anvendelse af denne lovgivning, hvorefter kun den af partnerkommunerne (parterne i forvaltningskontrakten), der som ledende partner har underskrevet forvaltningsaftalen om økonomisk tilskud, i et tilfælde som det i hovedsa-</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>gen foreliggende skal anses for at være støttemodtager af midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde (herefter »ESIF-midler«)? Hvilke betingelser skal en organisation opfylde for i et tilfælde som det foreliggende at kunne kvalificeres som støttemodtager som omhandlet i artikel 2, nr. 10), i forordning nr. 1303/2013?</p> <p>2. Er fortolkningen af artikel 2, nr. 10), 36) og 37), i forordning nr. 1303/2013 til hinder for en national lovgivning eller praksis for fortolkning og anvendelse af denne lovgivning, hvorefter den finansielle korrektion på grund af en overtrædelse af bestemmelserne om tildeling af offentlige kontrakter begået af en økonomisk aktør i et tilfælde som det i hovedsagen foreliggende fastsættes ved en afgørelse, hvis adressat er en anden økonomisk aktør, der ikke har begået en overtrædelse, men er anført som ledende partner i kontrakten om det økonomiske tilskud?</p> <p>3. Er forordning nr. 1303/2013 til hinder for en national lovgivning eller praksis for fortolkning og anvendelse af denne lovgivning, hvorefter hæftelsen for en finansiell korrektion ved aftale kan omfordes mellem projekt-partnerne, eller skal hver økonomisk aktør hæfte for de finansielle korrektioner i forbindelse med overtrædelser, som den pågældende har begået ved anvendelsen af ESIF-midler i henhold til de kontrakter, hvori denne aktør er part?</p> <p>4. Er artikel 41 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i et tilfælde som det i hovedsagen foreliggende til hinder for en national forvaltningspraksis og retspraksis, hvorefter den kommune, hvorom det hævdes, at den i forbindelse med tildelingen af den offentlige kontrakt ved proceduren for anvendelsen af ESIF-midler har overtrådt Zakon za obshtestvenite porachki (lov om tildeling af offentlige kontrakter), hverken har ret til at deltage i proceduren om fastsættelse af en finansiell korrektion, som vedrører en af denne kommune indgået kontrakt, eller ret til at deltage i retssagen om anfægtelse af denne forvaltningsakt med den begrundelse, at den som partner har mulighed for at anlægge civilt søgsmål på grundlag af partnerskabsaftalen med den ledende partner?</p>				
C-4/24 P	<p>BNP Paribas <u>Sagen vedrører:</u> I første række gøres det gældende, at Retten begik flere retlige fejl.</p> <p>For det første begik Retten en retlig fejl, for så vidt som den fortolkede artikel 7, stk. 3, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/81 (1) på en måde, som ikke er i overensstemmelse med de EU-retlige fortolkningsprincipper.</p> <p>For det andet tilsidesatte Retten artikel 70, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014, artikel 7, stk. 2 og 3, i gennemførelsesforordning 2015/81 og ligebehandlingsprincippet.</p>	Erhvervsministeriet	O-sag	GA	06.03.25

	<p>For det tredje er Rettens ræsonnement, for så vidt som det støttes på artikel 69, stk. 1. og artikel 70, stk. 4, i forordning nr. 806/2014 (2) uden lovlige hjemmel.</p> <p>For det fjerde gengav Retten artikel 7, stk. 3, i gennemførelsesforordning nr. 2015/81 urigtigt og fratog bestemmelsen sin effektive virkning og Retten gengav desuden den samme forordnings artikel 7, stk. 2, urigtigt.</p> <p>For det femte gøres det subsidiært gældende, at Retten begik en retlig fejl, for så vidt som den tog mere hensyn til de generelle bestemmelser i artikel 70, stk. 4, i forordning nr. 806/2014 og artikel 7, stk. 1, i gennemførelsesforordning 2015/81 end til de specifikke bestemmelser, der finder anvendelse på uigenkaldelige betalingsforpligtelser, og som er fastsat i artikel 7, stk. 2 og 3, i gennemførelsesforordning 2015/81.</p> <p>I anden række gøres det gældende, at den appellerede dom er behæftet med en begrundelsesmangel og en selvmodsigende begrundelse.</p>				
C-41/24	<p>Waltham Abbey Residents Association <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1) Følger det af artikel 4, stk. 4, i og/eller punkt 3 i bilag II.A til direktiv 2011/92, som ændret ved direktiv 2014/52, fortolket i lyset af forsigtighedsprincippet, i en sag, hvor der skal fremlægges oplysninger i henhold til direktivets bilag II.A, og hvor den kompetente myndighed er i besiddelse af oplysninger om, at en art eller en naturtype kunne blive påvirket af projektet, at den pågældende bygherre skal indhente alle relevante oplysninger om arter eller naturtyper, der kunne blive påvirket af projektet, ved at gennemføre eller indhente videnskabelige undersøgelser, der er tilstrækkelige til at fjerne tvivl om væsentlige indvirkninger på sådanne arter eller naturtyper, og at en kompetent myndighed i mangel af resultaterne af sådanne undersøgelser skal underrettes herom og lægge til grund, at der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger til at udelukke tvivl om, hvorvidt projektet vil få væsentlige indvirkninger på miljøet?</p> <p>2) Følger det af artikel 4, stk. 4, og/eller punkt 3 i bilag II.A til direktiv 2011/92, som ændret ved direktiv 2014/52, fortolket i lyset af forsigtighedsprincippet, i en sag, hvor der skal fremlægges oplysninger i henhold til direktivets bilag II.A, at den kompetente myndighed er forpligtet til at udelukke tvivl om muligheden for væsentlig indvirkning på miljøet, hvis den beslutter ikke at underkaste projektet en vurdering i henhold til direktivets artikel 5-10, og at det således, når en kompetent myndighed i forbindelse med en vurdering i henhold til direktivets artikel 4, stk. 2, objektivt set mangler tilstrækkelige oplysninger til at udelukke tvivl om, hvorvidt projektet vil få væsentlige indvirkninger på miljøet, bør kræves, at projektet underkastes en vurdering i henhold til direktivets artikel 5-10?</p> <p>3) Hvis det første spørgsmål generelt besvares benægtende, vil den [i foregående spørgsmål omhandlede] pligt da indtræde, hvis de potentielle væsentlige</p>	Miljø- og Ligestillingsministeriet	O-sag	Dom	06.03.25

	<p>indvirkninger på miljøet vedrører arter, der kan blive berørt af projektet, når sådanne arter er omfattet af en streng beskyttelse i henhold til artikel 12 i direktiv 92/43, jf. bl.a. sådanne arters betydning i medfør af artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/92 og 11. betragtning til direktiv 2014/52?</p> <p>4) Følger det af artikel 4, stk. 4, i og/eller punkt 3 i bilag II.A til direktiv 2011/92, som ændret ved direktiv 2014/52, fortolket i lyset af forsigtighedsprincippet, at hvis der efter bygherrens fremlæggelse af oplysninger i henhold til direktivets bilag II.A fremlægges yderligere oplysninger af en anden part for den kompetente myndighed, som objektivt set kan skabe tvivl om projektets indvirkning på miljøet, skal bygherren enten give den kompetente myndighed yderligere oplysninger, der kan udelukke en sådan tvivl, eller underrette den kompetente myndighed om, at sådanne oplysninger ikke foreligger, eller skal den kompetente myndighed selv indhente yderligere oplysninger, der kan udelukke en sådan tvivl, eller alternativt fastslå, at der kræves en vurdering i henhold til direktivets artikel 5-10, hvis der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger til at udelukke tvivl om, hvorvidt projektet vil få væsentlig indvirkning på miljøet?</p> <p>5) Hvis det fjerde spørgsmål generelt besvares benægtende, vil den [i foregående spørgsmål omhandlede] pligt da indtræde for så vidt som de potentielle væsentlige indvirkninger på miljøet vedrører arter, der kan blive berørt af projektet, når sådanne arter er omfattet af en streng beskyttelse i henhold til artikel 12 i Rådets direktiv 92/43, jf. bl.a. sådanne arters betydning i medfør af artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/92 og 11. betragtning til direktiv 2014/52?</p>				
C-125/24	<p>Palmstråle <u>Sagen vedrører:</u> Skal momsdirektivets artikel 143, stk. 1, litra e), og EU-toldkodeksens artikel 86, stk. 6, og 203 fortolkes således, at både de materielle og processuelle betingelser, der er fastsat i artikel 203, skal være opfyldt med henblik på, at fritagelse for importafgift og følgelig fritagelse for moms indrømmes i forbindelse med genindførsel, såfremt en toldskyld i henhold til EU-toldkodeksens artikel 79 er opstået som følge af manglende overholdelse af den frembydelsesforpligtelse, der er fastsat i EU-toldkodeksens artikel 139, stk. 1?</p>	Skatteministeriet	O-sag	GA	06.03.25